

Înalta Curte de Casație a decis în premiera restituirea TVA aferenta taxei clawback | Victoria obținută de avocații Bancila, Diaconu și Asociații împreună cu EY România pentru un jucător de top din industria farmaceutica va avea implicații pentru toata industria farmaceutica



Bancila, Diaconu și Asociații împreună cu EY România au obținut ca Agenția Națională de Administrare Fiscala sa restituie obligatoriu 12 milioane de Euro catre un jucător de top din industria farmaceutica, reprezentând TVA aferenta taxei clawback. Decizia definitivă este prima de acest fel în România și va avea implicații pentru toata industria farmaceutica. Astfel, chiar daca începând cu martie 2024, jurisprudența CJUE pe aceasta speța a fost transpusa în Codul Fiscal, conform unei practici constante a ANAF nu se recunoaște efectul hotărârilor CJUE de la data aplicării introducerii taxei clawback, ci doar de la data modificării Codului Fiscal. Acest fapt presupune necesitatea pentru contribuabilii care doresc sa-și recupereze TVA-ul aferent taxei clawback de a se adresa instanțelor de judecata pentru recunoașterea dreptului lor.

Decizia Înaltei Curți de Casație vine după pronunțarea de către CJUE în două cauze similare pentru Boehringer Germania și Boehringer Ungaria - *Cauza C-717/19*, și CJUE din *Cauza C-462/16*. Precizăm ca EY a asistat cele două companii din grupul Boehringer în fața CJUE.

Înalta Curte a ținut cont de principiile jurisprudenței CJUE și a confirmat susținerile EY în sensul ca plata taxei clawback în cadrul contractelor cost-volum are natura unei restituiri din veniturile obținute din vânzarea de medicamente și reprezintă, ca atare, o reducere comercială cu implicații asupra bazei de impozitare a TVA. Drept urmare, TVA-ul aferent acestei taxe trebuie restituit contribuabililor.

Această concluzie este întărită de faptul ca o parte din sumele decontate de Ministerul Sănătății pentru medicamentele compensate vândute către consumatorul final se întorc direct către Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate sub forma taxei clawback, această taxă fiind direct legată de volumul de medicamente compensate și vândute peste limita bugetată în acest sens. Cu alte cuvinte, pentru perioadele în care contribuabilii au fost obligați la plata taxei clawback, aceștia au putut dispune de o sumă ce a corespuns prețului de vânzare a medicamentelor compensate către farmacii /spitale/centre de dializa, diminuat cu taxa clawback, deși TVA aferentă acestor livrări a fost plătită către bugetul de stat în întregime (la prețul de vânzare, fără ca acesta să fie diminuat cu taxa clawback).

Având în vedere nivelul ridicat al taxei clawback plătit de întreaga industrie farmaceutică, quantumul TVA pe care contribuabilii din această industrie sunt îndreptați să îl obțină prin rambursare va fi unul ridicat. Pe lângă principal, contribuabilii pot solicita și dobânda fiscală, în quantum de 7,3% pe an și rata inflației, întrucât dobânda fiscală a fost negativă pentru o perioadă semnificativă de timp.

Un alt aspect important îl constituie și faptul ca rambursarea TVA a fost dispusă pentru o perioadă fiscală de 7 ani,

cu depășirea perioadei de prescripție de 5 ani. Astfel, în opinia noastră, în aceasta speța se poate solicita TVA cu depășirea termenului de prescripție. În acest sens, tot ICCJ s-a pronunțat într-o alta speța vizând tot o companie din industrie reținând aplicarea jurisprudenței CJUE (Cauza *C 533-2016 Volkswagen*) reținând o imposibilitate obiectivă de a-și exercita dreptul la rambursare.

Victoria în instanța suprema a fost obținută de **Bancila, Diaconu și Asociații** împreună cu **EY România**, din echipa făcând parte [Emanuel Bancila](#) (Partener, Coordonator al practicii de litigii fiscale), **Costin Manta** (Partener EY în cadrul departamentului de Taxe indirecte), [Andrei Boian](#) (Senior Managing Associate în cadrul Bancila, Diaconu și Asociații) și **Eugenia Marin** (Of Counsel).